

[Thomsen.]

jeg henvise til den Pjece, som ærede Medlemmer har faaet præsenteret, og som hedder „Landbruget kræver økonomisk Ligeret“. Men ellers vil jeg sige, at Produktionsprisen maa i hvert Fald være en Pris, der betinger økonomisk Ligeret for Landbruget med andre Erhverv. Man siger, at det vil betyde Nationalsocialisme, og det var en Tanke, som den højtærede Landbrugsminister gav Tilslutning til. For min Skyld maa man kalde det hvad som helst, men hvis det er Nationalsocialisme, saa staar vi midt i det, for det er nemlig kun en Videreførelse af det System, hvor man gennem Statsforanstaltninger har sikret f. Eks Industrien gennem Valutacentralen, gennem Valutarestriktioner o. s. v., det System, hvor man har sikret Arbejdslønningerne gennem Socialreform, Beskæftigelsespolitik o. s. v., o. s. v. Enten maa alt dette opgives og Frihandel og Frikonkurrence genindføres — og det kan dansk Landbrug ikke have noget imod, tværtimod, men det lader sig bare ikke gøre —, eller ogsaa maa Landbruget sikres en anstændig Løn for det Arbejde, Landbruget udfører, og det kan gennemføres, og det skal gennemføres, selv om der skal sættes haardt mod haardt.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen var inde paa en Udredning af historiske Begivenheder, og det var for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), men det, der særlig har Interesse nu, er jo helt andre Ting. For øvrigt var det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fuldkommen vild paa Kareten, for Forholdet er jo det, at vi i indeværende Foraar stemte for Regeringsforslaget angaaende Konvertering. Men saadan gaar det — Utak er Verdens Løn. Det Spørgsmaal, jeg tillod mig at rette til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, glemte han imidlertid at besvare, men det ærede Medlem kan være overbevist om, at det interesserer danske Husmænd betydeligt mere at høre, om det ærede Medlem vil være med til en effektiv Rentesenkning i Henhold til det, som Knud Korst har gjort sig til Talsmand for, i Stedet for den Slags Narresutter, som dansk Landbrug i Regelen bliver præsenteret for. Hvad mener det ærede Medlem f. Eks. om en Ordning, hvorved det bliver fattige Debitorer, der faar Adgang til at laane til 2½ à 3 pCt., den Fordel, som Obligationsejerne har i Øjeblikket? Men saa bliver det, som jeg har sagt før, nødvendigt for Isak og Jakob at foretage sig noget nyttigt. Det var, saa vidt jeg erindrer, det, som det ærede Medlem

Hr. Christmas Møller var ked af, og det er saamænd meget forstaaeligt.

Der er blevet spurgt, om Odense- og Bondetogsresolutionen er et Ultimatum. Nej, det er den sikkert ikke, men et Minimum og Ultimatum er det, at Landbruget faar Produktionsprisen, faar økonomisk Ligeret med de øvrige Erhverv i dette Land. Midlerne til at naa dette Maal overlades til Regering og Rigsdag, men Tiden bør benyttes, og efter alle Solemærker at dømme vil der ogsaa nu blive gjort Forsøg paa at benytte Tiden, og det er der Grund til at paaskønne. Men hvis ikke der viser sig Vilje nu, ja, saa træffes der ganske givet de nødvendige Foranstaltninger fra Landbrugets Side. Dog, det maa man virkelig ikke laste mig for, tværtimod burde man være mig taknemmelig for, at jeg rent ud siger, hvordan Landet ligger. Men Maskineriet er sat i Funktion, og det lader sig ikke standse, før Tingene er sat paa Plads. Og bl. a. af den Grund er Tiden ikke til lang Snak, men til Handling.

Munch-Petersen: Der er for saa vidt ikke meget at svare paa, som ingen af Ordførerne for de tre Partier, der saa eklatant har brudt deres Vælgerløfter, har forsøgt noget som helst Forsvar for dette. Landbrugsministeren har ganske vist som tidligere talt kønne Ord om de betrængte Godsejere, der trænger saa haardt til Hjælp. Jeg ved ikke, hvem han mener at kunne røre ved denne Tale, i hvert Fald næppe mange af Socialdemokratiets Vælgere; den er man nemlig vant til at høre fra anden Side og ved, hvad den er værd. Samtidig kan man jo som Resultat af Mødet i Dag fastslaa, at vi kan vente yderligere Foranstaltninger til Udplyndring af Forbrugerne, maaske endda i indeværende Rigsdagssamling.

Med Hensyn til de to Dagsordener, der er stillet, vil jeg ubetinget stemme imod det ærede Medlem Hr. Thomsens, fordi den netop kræver en Række prisfordyrende Foranstaltninger. Den Dagsorden, som Retsforbundet har stillet, indeholder en rigtig Kritik og en rigtig Karakteristik af det Forslag, der her foreligger til Behandling, og afviser dette Forslag. Men samtidig indeholder denne Dagsorden en Konklusion, der i bedste Tilfælde kunde betegnes som uklar, men som snarere maa kaldes direkte forkert, og hvor man opstiller det liberalistiske Drømmebillede, Retsforbundet drømmer om, men som ingen som helst praktisk Mulighed har for nogen Sinde at blive gennemført.